

Sygn. akt I ACa 553/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący	:	SSA Janusz Leszek Dubij (spr.)
Sędziowie	:	SA Małgorzata Dołęgowska SA Jarosław Marek Kamiński
Protokolant	:	Sylwia Radek - Łuksza

po rozpoznaniu w dniu 28 listopada 2014 r. w Białymstoku

na rozprawie

sprawy z powództwa **(...) Spółdzielni (...) w H. i W. N.**

przeciwko **Spółdzielni Mieszkaniowej w H.**

o ustalenie nieważności lub uchylenie uchwały

na skutek apelacji powódki **(...) Spółdzielni (...) w H.**

od wyroku Sądu Okręgowego w Białymstoku

z dnia 28 kwietnia 2014 r. sygn. akt I C 1211/13

I. oddala apelację;

II. zasądza od powódki (...) Spółdzielni (...) w H. na rzecz pozwanej 135 zł tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

UZASADNIENIE

Powódka (...) Spółdzielnia (...) w H. w pozwie skierowanym przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w H. wniosła o stwierdzenie nieważności uchwały o powołaniu Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni podjętej przez Walne Zgromadzenie członków pozwanej spółdzielni w dniach 14 – 26 czerwca 2013 r., ewentualnie o uchylenie tej uchwały. Domagała się również zasądzenia od pozwanej na jej rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

Pozwana Spółdzielnia Mieszkaniowa w H. wnosiła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powódki na jej rzecz kosztów procesu według norm przesłanych.

Wyrokiem z dnia 28 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Białymstoku oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 197 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego. Ponadto nakazał pobrać od (...) Spółdzielni (...) w H. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Okręgowego w Białymstoku kwotę 438,79 zł tytułem brakujących kosztów sądowych.

Orzeczenie to zapadło w oparciu o następujące ustalenia faktyczne i prawne:

Zarząd pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej w H. zwołał Walne Zgromadzenie członków spółdzielni, które miało odbyć się częściami w dniach 14, 17, 21 i 26 czerwca 2013 r. Przedmiotem obrad miało być między innymi podjęcie uchwały o wyborze członków Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni. Powódka jako członek pozwanej spółdzielni została zaliczona do zgromadzenia częściowego, które miało odbyć się w dniu 14 czerwca 2013 r. Zawiadomienie o zgromadzeniu otrzymała w dniu 5 czerwca 2013 r., a więc na 9 dni przed tym terminem.

Jak następnie ustalił Sąd I instancji, w dniu 5 czerwca 2013 r. powódka zgłosiła Zarządowi pozwanej spółdzielni mieszkaniowej, kandydatkę na członka Rady Nadzorczej w osobie E. R. - pracownicy powodowej spółdzielni. Z kolei w dniu 6 czerwca 2013 r. powódka przedłożyła pozwanej projekt uchwały w sprawie zmian statutu Spółdzielni Mieszkaniowej w H. poprzez wykreślenie § 15 pkt 1 i nadanie § 105 ust. 1 brzmienia o następującej treści: „Członkowie Zarządu i Rady Nadzorczej oraz osoby pozostające z nimi w związku małżeńskim nie mogą zajmować się interesami konkurencyjnymi wobec Spółdzielni”. Wniosła też o przesunięcie terminu Walnego Zgromadzenia z uwagi na nieprawidłowe powiadomienie jej o nim.

Zarząd pozwanej pismem z dnia 11 czerwca 2013 r. odmówił zamieszczenia w porządku obrad punktu dotyczącego głosowania nad propozycją zmian w statucie, jak również przesunięcia terminu częściowego Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni. Zdaniem pozwanej przedłożony projekt uchwały nie spełniał wymogów określonych w § 2 ust. 1 uchwały Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni z dnia 14 kwietnia 2008 r. w sprawie podejmowania uchwał, a co za tym idzie - zgodnie z § 4 ust. 3 nie mógł zostać wprowadzony do porządku obrad.

Pismem z dnia 10 czerwca 2013 r. pozwana poinformowała E. R. o wykluczeniu jej z kandydowania do Rady Nadzorczej spółdzielni, argumentując, iż jest ona pracownicą powodowej spółdzielni i pozostaje w interesach konkurencyjnych w stosunku do pozwanej spółdzielni, co z uwagi na § 105 ust. 1 statutu spółdzielni uniemożliwia jej kandydowanie do tego organu.

W dniach 14, 17, 21 i 26 czerwca 2013 r. odbyło się w częściach Walne Zgromadzenie pozwanej spółdzielni, na którym dokonano wyboru członków Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni z wykluczeniem kandydatury E. R..

W oparciu o powyższe ustalenia, Sąd Okręgowy doszedł do przekonania, że powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne.

Przesłanką tego rozstrzygnięcia nie był jednak podniesiony przez pozwaną zarzut braku legitymacji czynnej (...) w H.. Pozwana twierdziła bowiem, że powódka nie jest jej członkiem, a więc nie służy jej prawo zaskarżania uchwał pozwanej spółdzielni na podstawie art. 189 k.p.c. w zw. z 42 § 2 oraz na mocy art. 42 § 3 - 8 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze.

W ocenie Sądu I instancji zarzut ten był nieuzasadniony. W celu jego zbadania, dopuścił dowód z opinii biegłej z zakresu rachunkowości, której zadaniem było ustalenie, jakie środki pieniężne zostały wpłacone przez (...)w B. Oddział w H. i (...) w H. na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej w H., ich wysokości i tytułu wpłaty oraz czy (...)w H. została na podstawie tych wpłat wpisana do rejestru członków Spółdzielni Mieszkaniowej w H.. Z ustaleń biegłej wynikało, że w 1972 r. (...)wplaciła kwotę 1.500 zł tytułem udziału, tj. 30 udziałów po 50 zł, a w 1974 r. kwotę 327.200 zł tytułem wkładu budowlanego. Wpłata ta była następnie potwierdzana saldami na koniec poszczególnych lat. Biegła na podstawie posiadanych dokumentów ustaliła, że (...) w H. przysługuje spółdzielcze własnościowe prawo do 3 lokali: sklepu nr (...) przy ul. (...), sklepu nr (...)przy ul. (...) oraz sklepu nr (...) przy ul. (...) w H.. W dokumentacji (...) w H. oraz (...) w H. znajduje się przydział na lokal użytkowy przy ul. (...) w H. oraz przydział na lokal użytkowy przy ul. (...) w H. wraz z umowami eksploatacyjnymi. Według biegłej ani powódka, ani jej poprzedniczka prawna ((...)w B.) nie

figurowały w rejestrze członków spółdzielni, a jako osoba prawna figuruje jedynie Zakład Ubezpieczeń Społecznych w W. wpisany w dniu 28 lipca 2005 r. pod pozycją (...).

W ocenie Sądu Okręgowego, wnioski biegłej w zestawieniu z odpowiednimi przepisami prawa, uzasadniają stanowisko, że powodowa spółdzielnia ma status członka (...) w H.. Zdaniem Sądu meriti, świadczy o tym uzyskanie przez powódkę w dniu 31 lipca 1998 r. przydziału lokalu użytkowego przy ul. (...) w H.. Wskazał tutaj na treść art. 238 § 1 Prawa Spółdzielczego obowiązującego w chwili tego przydziału, zgodnie, z którym spółdzielnia mieszkaniowa mogła lokale użytkowe przydzielać członkom (osobom fizycznym lub prawnym) lub wynajmować zgodnie z postanowieniami statutu. Z chwilą przydziału powstało spółdzielcze prawo do lokalu użytkowego, jako ograniczone prawo rzeczowe, do którego odpowiednie zastosowanie znalazły przepisy dotyczące spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu. Zdaniem Sądu Okręgowego, powyższe oznacza, że przydział lokalu był wówczas powiązany z członkostwem w spółdzielni mieszkaniowej. Powoływana zaś przez pozwaną konieczność uiszczenia wpisowego, którego wpłata przez powódkę nie została udokumentowana, jak również brak powódki w rejestrze członków pozwanej - nie mogły stanowić podstawy do wnioskowania, że nie została ona przyjęta w poczet członków(...) w H.. Sąd I instancji zauważył również, że fakt członkostwa powódki w pozwanej (...) nie był podważany przez pozwaną w początkowej fazie procesu. Pozwana także wcześniej nie kwestionowała członkostwa powódki, o czym świadczy zawiadomienie jej, jako członka, o Walnym Zgromadzeniu w czerwcu 2013 r. oraz dotychczasowe procesy sądowe z udziałem obu stron, w tym postępowanie w sprawie I C 188/08 Sądu Rejonowego w Bielsku Podlaskim. Na mocy ugody sądowej z dnia 17 grudnia 2008 r. zawartej w tej sprawie pozwana ustanowiła na rzecz powodowej spółdzielni własność lokalu użytkowego w postaci pawilonu handlowego o powierzchni 330, 23 m⁽²⁾ wraz z prawem użytkowania wieczystego w działce oznaczonej numerem geodezyjnym (...) o powierzchni 0, 0770 ha położonej w H. przy ul. (...).

Sąd I instancji nie znalazł jednak podstaw do uwzględnienia wniesionego powództwa o stwierdzenie nieważności uchwały o wyborze Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni podjętej przez Walne Zgromadzenie w dniach 14 – 26 czerwca 2013 r., lub do jej uchylenia. Zauważył, że przepisy Prawa spółdzielczego (art. 41) oraz statutu pozwanej spółdzielni nie nakładają obowiązku wyboru Rady Nadzorczej w trybie uchwały Walnego Zgromadzenia członków spółdzielni. Wskazał, że wybór Rady Nadzorczej na Walnym Zgromadzeniu pozwanej spółdzielni wyznaczonym w częściach w dniach 14, 17, 21 i 26 czerwca 2013 r. został dokonany zgodnie z art. 8³ ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych.

W ocenie Sądu Okręgowego, nie było podstaw do stwierdzenia nieważności dokonanego wyboru Rady Nadzorczej w oparciu o art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego. Z żądaniem ustalenia nieważności uchwały walnego zgromadzenia spółdzielni integralnie powiązane jest bowiem wskazanie bezwzględnie obowiązującego przepisu ustawy, z którym koliduje kwestionowana uchwała. Tymczasem – jak zauważył - powódka nie przytoczyła żadnych przepisów bezwzględnie obowiązujących, z którymi byłby sprzeczny dokonany wybór Rady Nadzorczej. W jej przekonaniu do tego skutku prowadziło naruszenie przepisów art. 8³ ust. 6, 10 i 11 oraz art. 18 § 2 pkt 2 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (dotyczących postępowania związanego ze zwołaniem walnego zgromadzenia i trybem zgłaszania projektów uchwał oraz zamieszczania oznaczonych spraw w porządku obrad walnego zgromadzenia). Zatem, powódka kwestionowała w zasadzie prawidłowość procedowania podczas zwołania Walnego Zgromadzenia pozwanej spółdzielni, ustalenia porządku obrad na tym zgromadzeniu i wyboru nowego składu osobowego Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni. Naruszenia te stanowią zaś uchybienia proceduralne i mogą powodować uchylenie uchwały na podstawie art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego. Uchylenie uchwały w tym trybie jest jednak możliwe w przypadku, gdy stwierdzone uchybienia mają istotny wpływ na jej treść. W oparciu o powyższe, Sąd I instancji doszedł do konkluzji, że nie można w niniejszym przypadku przyjąć, że naruszenie w/w przepisów doprowadziło do nieważności podjętej uchwały o wyborze Rady Nadzorczej.

W ocenie Sądu Okręgowego, powódka wykazała, że wystąpiły uchybienia proceduralne w związku ze zwołaniem Walnego Zgromadzenia, na którym dokonano wyboru Rady Nadzorczej. Niewątpliwie doszło do naruszenia art. 8³ ust. 6 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i stanowiącego jego powtórzenie § 21¹ ust. 1 statutu pozwanej spółdzielni. Powodowa spółdzielnia została bowiem zawiadomiona o terminie Walnego Zgromadzenia na 9 dni przed

jego odbyciem, podczas gdy powołane przepisy wymagają poinformowania członka spółdzielni o pierwszej części Walnego Zgromadzenia, na piśmie na 21 dni przed terminem pierwszej części Walnego Zgromadzenia. Wskutek tego, powodowa spółdzielnia nie mogła dochować przewidzianych w art. 8³ ust. 10 i 11 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych i w § 27¹ ust. 3 statutu pozwanej spółdzielni terminów do zgłaszania projektów uchwał i żądania zamieszczenia oznaczonych spraw w porządku obrad Walnego Zgromadzenia oraz zgłaszania kandydatur na członków Rady Nadzorczej. Jednakże – jak następnie zauważył - powódka faktycznie skorzystała ze swoich uprawnień i zgłosiła swojego kandydata na członka Rady Nadzorczej oraz zgłosiła projekt zmiany statutu. Ponadto jej przedstawiciel uczestniczył w Walnym Zgromadzeniu, nie podnosząc powyższego uchybienia proceduralnego.

Zdaniem Sądu Okręgowego, nie można też przyjąć, że Zarząd pozwanej miał kompetencję do oceny zgodności z przepisami prawa zaproponowanego przez powodową spółdzielnię projektu uchwały w sprawie zmian w statucie. Uprawnienie to przysługiwało bowiem wyłącznie Radzie Nadzorczej - stosownie do § 4 ust. 2 uchwały nr (...) Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni z dnia 14 kwietnia 2008 r. W tym zakresie Zarząd pozwanej Spółdzielni – w ocenie Sądu meriti - wykazał rażące lekceważenie praw swoich członków.

Sąd I instancji nie podzielił natomiast zarzutów powódki o braku uprawnienia Zarządu do wykluczenia określonych osób od kandydowania w wyborach do Rady Nadzorczej. Podkreślił bowiem, że ani przepisy ustawy, ani postanowienia statutu nie przyznały określonemu organowi spółdzielni upoważnienia do podejmowania uchwał w tej sprawie. Należy więc przyjąć, że jedynie zarząd pozwanej spółdzielni mógł podjąć decyzję w tym przedmiocie - z uwagi na postanowienia art. 48 § 2 Prawa spółdzielczego (domniemanie kompetencji zarządu).

W ocenie Sądu meriti, w ramach niniejszej sprawy nie ulegało również wątpliwości, że kandydatka zgłoszona do Rady Nadzorczej reprezentowała interesy konkurencyjne wobec interesów pozwanej spółdzielni, z uwagi na postanowienia § 105 ust. 1 statutu. E. R. była bowiem pracownicą (...) Spółdzielni (...) w H., która może w pewnych obszarach prowadzić statutową działalność gospodarczą identyczną z przedmiotem działania pozwanej spółdzielni, określonym w jej statucie. Powodowa spółdzielnia zgłosiła projekt uchwały w sprawie zmian § 105 ust. 1 statutu przez wykluczenie powyższego zakazu, co w ocenie powódki, w przypadku uchwalenia tej zmiany na zwołanym w czerwcu 2013 r. Walnym Zgromadzeniu, umożliwiałyby E. R. kandydowanie do Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni.

W ocenie Sądu I instancji taki sposób wnioskowania jest błędny. Zwrócił tutaj uwagę na fakt, że kandydatura tej osoby została zgłoszona, gdy wspomniany zakaz obowiązywał. Dodatkowo, w razie ewentualnego włączenia do porządku obrad i uchwalenia proponowanej przez powódkę zmiany § 105 ust. 1 statutu, obowiązywałaby ona zgodnie z § 126 statutu dopiero od dnia wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego, a więc na następnym Walnym Zgromadzeniu. Powyższe prowadzi zatem do wniosku, że zgłoszona przez powodową spółdzielnię osoba nie mogła kandydować w wyborach do Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni.

W tych okolicznościach, według Sądu meriti stwierdzone uchybienia proceduralne pozwanej Spółdzielni przed Walnym Zgromadzeniem - nie miały żadnego wpływu na treść podjętej uchwały o wyborze członków Rady Nadzorczej, co uzasadniało oddalenie wniesionego powództwa na podstawie art. 42 § 3 Prawa spółdzielczego.

O należnych kosztach procesu, Sąd Okręgowy rozstrzygnął zgodnie z przewidzianą w art. 98 k.p.c. zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, w powiązaniu z § 11 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. z 2013 r., poz. 461 j.t.).

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka zaskarżając go w części oddalającej powództwo (tj. w pkt. I), Sądowi I instancji zarzuciła:

1) naruszenie art. 45 § 2 i art. 56 § 3 w zw. z art. 48 § 2, art. 18 § 2 pkt. 2 i art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego poprzez ich błędną wykładnię i przyjęcie, że statut pozwanej spółdzielni może zawierać szersze ograniczenia biernego prawa wyborczego członka spółdzielni niż ograniczenia wynikające z prawa spółdzielczego i przyjęcie, że zarząd pozwanej

spółdzielni mógł skutecznie wykluczyć od kandydowania do Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej w H. osobę wskazaną przez powodową spółdzielnię, podczas gdy zarząd pozwanej nie miał takiej kompetencji a jego działanie spowodowało nieważność uchwały z powodu jej sprzeczności z prawem; z ostrożności procesowej zarzuciła:

2) błąd w ustaleniach faktycznych, polegający na:

a) błędnym przyjęciu, że stwierdzone przez Sąd naruszenia przez pozwaną art. 8³ ust. 6, ust. 10 i ust. 11 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych nie miały wpływu na treść uchwały Walnego Zgromadzenia Członków Spółdzielni Mieszkaniowej w H., podczas gdy uchwała podjęta z naruszeniem powyższych przepisów - a w konsekwencji również i art. 18 § 2 Prawa spółdzielczego - uniemożliwiło powodce skuteczne wskazanie kandydata na członka Rady Nadzorczej;

b) błędnym przyjęciu, że zarząd pozwanej spółdzielni miał kompetencję do wykluczenia z kandydowania na członka Rady Nadzorczej osoby zgłoszonej przez powódkę podczas gdy podjęcie takiej decyzji przez zarząd jest sprzeczne z dobrymi obyczajami.

Z uwagi na powyższe, wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez stwierdzenie nieważności uchwały o powołaniu Rady Nadzorczej podjętej na Walnym Zgromadzeniu Członków Spółdzielni Mieszkaniowej w H. w dniach 14,17,21 i 26 czerwca 2013 r., ewentualnie zmianę wyroku poprzez uchylenie tej uchwały. W każdym zaś przypadku, wniosła o zasądzenie od pozwanej na rzecz powódki kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Apelacyjny ustalił i zważył, co następuje:

Apelacja nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych i na tej podstawie wywiódł trafne wnioski. Sąd Apelacyjny w całości aprobuje stanowisko Sądu Okręgowego wyrażone w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i ustalenia poczynione przez ten Sąd przyjmuje za własne. Apelacja powódki stanowi zaś jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami i oceną prawną Sądu I instancji.

Wstępnie wskazać należy, że na obecnym etapie postępowania nie budziła wątpliwości kwestia, że powódka posiada legitymację czynną do występowania w niniejszym procesie. Po pierwsze, materia ta została obszernie omówiona przez Sąd Okręgowy, po wtóre taki wniosek płynął z opinii biegłej z zakresu rachunkowości. Powodowa spółdzielnia w dniu 31 lipca 1998 r. uzyskała przydział lokalu użytkowego, co w obowiązującym wówczas porządku prawnym wiązało się z członkostwem w spółdzielni mieszkaniowej. Powódka została zatem zaliczona w poczet członków Spółdzielni Mieszkaniowej w H., a co za tym idzie - uzyskała prawo zaskarżania jej uchwał do sądu.

Zdaniem Sądu Apelacyjnego, chybiony był podniesiony w ramach apelacji zarzut naruszenia wyszczególnionych przepisów Prawa spółdzielczego (o charakterze materialnym) w kontekście pozbawienia członka powodowej spółdzielni prawa kandydowania do Rady Nadzorczej pozwanej spółdzielni mieszkaniowej. Wskazać bowiem należy, że zgłoszona przez powódkę kandydatka do Rady Nadzorczej w osobie E. R. reprezentowała interesy konkurencyjne w stosunku do interesów pozwanej spółdzielni. Stosownie do treści § 105 ust. 1 statutu Spółdzielni Mieszkaniowej w H. - członkowie Zarządu i Rady Nadzorczej oraz osoby pozostające z członkami Rady Nadzorczej i członkami Zarządu w związku małżeńskim nie mogą zajmować się interesami konkurencyjnymi wobec Spółdzielni, a w szczególności być pracownikami lub pozostawać w organach innych podmiotów będących członkami Spółdzielni, lub z którymi Spółdzielnia ma zawarte i realizuje umowy cywilnoprawne, wykonywać usług i dostaw na rzecz Spółdzielni, jak też robót remontowych, naprawczych budynków mieszkalnych oraz uczestniczyć jako wspólnicy lub członkowie władz w podmiotach gospodarczych prowadzących działalność na rzecz Spółdzielni i prowadzeniem działalności gospodarczej identycznej z przedmiotem działania Spółdzielni określonym w statucie. Kandydatka powódki bezsprzecznie była pracownicą (...) Spółdzielni (...) w H., która posiada status członka pozwanej spółdzielni mieszkaniowej. Za nietrafnością argumentacji apelacji przemawia także treść § 105 ust. 2 statutu, z postanowienia tego wprost wynika,

że prowadzenie działalności konkurencyjnej uniemożliwia kandydowanie na członków Rady Nadzorczej i Zarządu Spółdzielni Mieszkaniowej w H..

Na akceptację nie zasługiwał również zarzut, iż zarząd pozwanej spółdzielni nie miał kompetencji do wykluczenia od kandydowania do organu spółdzielni mieszkaniowej, wnioskowanej przez powódkę kandydatki. Słusznie bowiem Sąd I instancji zwrócił uwagę na fakt, że ani przepisy ustawy, ani też postanowienia statutu nie przyznają tego typu kompetencji wprost określonemu organowi spółdzielni. W takiej sytuacji zasadnym jest posiłkowanie się domniemaniem kompetencji zarządu, w myśl art. 48 § 2 Prawa spółdzielczego. Znamionym jest, iż powódka negując uprawnienia zarządu w tym zakresie i wysuwając tak daleko idące wnioski jak nieważność uchwały, nie wskazuje przy tym, który organ – jej zdaniem – winien być właściwy do rozpatrywania tego typu spraw.

Jako niezasadny i po części niezrozumiały należało ocenić podniesiony w apelacji zarzut, że naruszenie przez pozwaną art. 8³ ust. 6, ust. 10 i ust. 11 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych uniemożliwiło powódce skuteczne wskazanie kandydata na członka Rady Nadzorczej. Podkreślić bowiem należy, że jakkolwiek pozwana spółdzielnia mieszkaniowa dopuściła się naruszenia powyższych przepisów, to jednak powódka de facto skorzystała ze swoich uprawnień i wskazała swego kandydata na członka Rady Nadzorczej - w osobie E. R. (zgłosiła także projekt zmiany statutu). Samo wykluczenie kandydatury było zaś powiązane z wyżej omówioną kwestią prowadzenia działalności konkurencyjnej, a nie zastosowaniem przez pozwaną negatywnych konsekwencji wobec powódki z tytułu przekroczenia określonych terminów. Powyższe uchybienia nie miały żadnego związku z wykluczeniem kandydatury E. R..

W ocenie Sądu Apelacyjnego, jakkolwiek po stronie pozwanej spółdzielni doszło do naruszenia przepisów o charakterze proceduralnym, to jednak jak słusznie zauważył Sąd I instancji – uchybienia te nie miały wpływu na efekt końcowy w postaci uchwały o wyborze członków Rady Nadzorczej. Brak było podstaw do stwierdzenia nieważności tak podjętej uchwały w oparciu o art. 42 § 2 Prawa spółdzielczego. Trafnie bowiem zauważył Sąd meriti, że z żądaniem ustalenia nieważności uchwały walnego zgromadzenia spółdzielni integralnie powiązane jest wskazanie bezwzględnie obowiązującego przepisu ustawy, z którym koliduje kwestionowana uchwała. Tymczasem powódka nie wskazała żadnych przepisów o charakterze bezwzględnie obowiązującym, z którymi dokonany wybór członków Rady Nadzorczej pozostawałby w sprzeczności. Wbrew wywodom apelacji, takiego skutku nie wywiera z pewnością, naruszenie przepisów związanych ze zwołaniem Walnego Zgromadzenia, ani też uchybienie polegające na tym, że Zarząd pozwanej pomimo braku kompetencji w tym zakresie – dokonał oceny zgodności z przepisami prawa zaproponowanego przez powodową spółdzielnię projektu uchwały w sprawie zmian w statucie. Uprawnienie to przysługiwało wyłącznie Radzie Nadzorczej, tym niemniej ponownego podkreślenia wymaga, że uchybie to nie miało żadnego wpływu na prawidłowość podjętej uchwały odnośnie wyboru członków Rady Nadzorczej.

Z wyżej wskazanych względów, Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji na podstawie art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania drugo-instancyjnego postanowił na zasadzie art. 98 k.p.c. (zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu), art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. oraz w oparciu o § 10 ust. 1 pkt. 1 w zw. z § 12 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002r. Nr 163, poz. 1349).